

தமிழ்

தரம்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

சகல பாட நூல்களையும் இலத்திரனியல் ஊடாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு
www.edupub.gov.lk வலைத்தளத்தை நாடுங்கள்.

முதலாம் பதிப்பு - 2017
இரண்டாம் பதிப்பு - 2018
மூன்றாம் பதிப்பு - 2019
நான்காம் பதிப்பு - 2020

பதிப்புரிமையுடையது.

ISBN 978-955-25-0044-2

இந்நூல் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால்
பானலுவ, பாதுக்கையில் அமைந்துள்ள
அரசாங்க அச்சகக் கூட்டுத்தாபனத்தில்
அச்சிடப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டது.

Published by: Educational Publications Department

Printed by: State Printing Corporation

தேசிய கீதம்

சிற் லங்கா தாயே - நம் சிற் லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நல்லெழில் பொலி சீரணி
நலங்கள் யாவும் நிறை வான்மணி லங்கா
ஞாலம் புகழ் வள வயல் நதி மலை மலர்
நறுஞ்சோலை கொள் லங்கா
நமதுறு புகலிடம் என ஒளிர்வாய்
நமதுதி ஏல் தாயே
நம தலை நினதடி மேல் வைத்தோமே
நமதுயிரே தாயே - நம் சிற் லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதாரருள் ஆனாய்
நவை தவிர் உணர்வானாய்
நமதேர் வலியானாய்
நவில் சுதந்திரம் ஆனாய்
நமதிளமையை நாட்டே
நகு மடி தனையோட்டே
அமைவுறும் அறிவுடனே
அடல் செறி துணிவருளே - நம் சிற் லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே

நமதார் ஒளி வளமே
நறிய மலர் என நிலவும் தாயே
யாமெலாம் ஒரு கருணை அனைபயந்த
எழில்கொள் சேய்கள் எனவே
இயலுறு பிளவுகள் தமை அறவே
இழிவென நீக்கிடுவோம்
ஈழ சிரோமணி வாழ்வுறு பூமணி
நமோ நமோ தாயே - நம் சிற் லங்கா
நமோ நமோ நமோ நமோ தாயே.

ஒரு தாய் மக்கள் நாமாவோம்
ஒன்றே நாம் வாழும் இல்லம்
நன்றே உடலில் ஓடும்
ஒன்றே நம் குருதி நிறம்

அதனால் சகோதரர் நாமாவோம்
ஒன்றாய் வாழும் வளரும் நாம்
நன்றாய் இவ் இல்லினிலே
நலமே வாழ்தல் வேண்டுமன்றோ

யாவரும் அன்பு கருணையுடன்
ஒற்றுமை சிறக்க வாழ்ந்திடுதல்
பொன்னும் மணியும் முத்துமல்ல - அதுவே
யான்று மழியாச் செல்வமன்றோ.

ஆனந்த சமரக்கோன்
கவிதையின் பெயர்ப்பு.

முன்னுரை

சிறந்த கல்வியறிவும் பண்பாடும் நிரம்பப்பெற்ற ஒரு பரம்பரையினாலேயே உலகை மிகவும் அழகான இடமாக மாற்றமுடியும். அதனால் ஒரு நாட்டின் கல்வியை மிகவும் சக்திவாய்ந்ததாக மாற்றுவதற்கு எப்போதும் முயற்சிப்பது அவசியமாகும். இந்த பூகோள கிராமத்தில் தினமும் உருவாகும் பெறுமதியானதும் செழிப்பானதுமான வரையறையற்ற புதிய அறிவுக்காக எமது கல்வி முறைமையைப் பொருந்தச் செய்வது மிகச் சிறந்தது. இந்தப் புதிய போக்குகளுக்கு ஏற்றவாறாக நல்லதொரு மாணவர் சமுதாயமொன்றை உருவாக்குவது எமது கடமையாகும். இப்பெறுமதிமிக்க பணிக்காக தரம் வாய்ந்த கற்றல் சாதனங்களை உருவாக்குவது இத்திணைக்களத்தின் நோக்கமாகும்.

பாடநூல் என்பது ஓர் அற்புதமான கற்றல் சாதனமாகும். அது அறிவு, திறன், மனவெழுச்சி மிக்க பிரசைகளை உருவாக்குவதற்கு வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்காகும்.

இலவசக் கல்வியின் பெறுமதிமிக்க ஒரு பரிசாக இந்தப் பாடநூல் உங்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது. அதற்காக அரசாங்கம் செலவிட்டுள்ள பெருந்தொகையான பணத்திற்கு பெறுமதி சேர்க்கும் பொறுப்பு உங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பாடநூலை உரிய முறையில் பயன்படுத்தி, பாதுகாத்து, ஒரு பூரணமான பிரசையாக நாளைய உலகில் அடியெடுத்து வைப்பதற்கு உங்கள் அனைவருக்கும் ஆற்றல் கிடைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இப்பாடநூலை உங்கள் கைகளில் தவழச்செய்யும் பணியில் பங்களிப்புச் செய்த எழுத்தாளர் மற்றும் பதிப்பாசிரியர் குழுக்களின் அங்கத்தவர்களுக்கும் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தின் உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பீ. என். அயிலப்பெரும

கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர் நாயகம்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்

இசுரூபாய

பத்தரமுல்ல

2020.06.26

கண்காணிப்பும் மேற்பார்வையும்

பீ. என். அயிலப்பெரும

கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர் நாயகம்
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.

வழிகாட்டல்

டபிள்யூ. ஏ. நிர்மலா பியசீலி

கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர் - அபிவிருத்தி
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.

இணைப்பாக்கம்

லெனின் மதிவானம்

பிரதிக் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.

யூ. எல். உவைஸ்

உதவிக் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.

பதிப்பாசிரியர் குழு

து. இராஜேந்திரம்

சிரேஸ்ட விரிவுரையாளர் (ஓய்வு)
திறந்த பல்கலைக்கழகம்.

கலாநிதி. த. முத்துக்குமாரசாமி

ஓய்வு நிலை அதிபர்
இந்துக் கல்லூரி
கொழும்பு 04.

லெனின் மதிவானம்

பிரதிக் கல்வி வெளியீட்டு ஆணையாளர்
கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.

வி. என். எஸ். உதயசந்திரன்

சிரேஸ்ட விரிவுரையாளர்
முன் பிள்ளைப் பருவ விருத்தி மற்றும் ஆரம்பக் கல்வித்துறை
தேசிய கல்வி நிறுவகம்.

எழுத்தாளர் குழு

வி. என். எஸ். உதயசந்திரன்

சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர்

முன் பிள்ளைப் பருவ விருத்தி மற்றும் ஆரம்பக் கல்வித்துறை

தேசிய கல்வி நிறுவகம்.

தமிழின்பம் மாணிக்கராஜா

ஆசிரியர் (ஓய்வு)

இந்துக் கல்லூரி

கொழும்பு 04.

ரிம்ஸா முஹம்மத்

பிரதம ஆசிரியர் - பூங்காவனம்.

ஓவியங்கள்

சமரி தபஸ்வரகே

உதவி விரிவுரையாளர்

அழகியற் கல்வித் துறை

தேசிய கல்வி நிறுவகம்.

எஸ். கோபாலன்

ஆசிரியர் ஆலோசகர்

ஹட்டன்.

அட்டைப்படம், பக்க வடிவமைப்பு

சத்திவேல் சத்தியசீலன்

பக்க வடிவமைப்பாளர்,

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.

கணினி வடிவமைப்பு

ஆர். கவியாழினி

கணினி வடிவமைப்பாளர்,

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்.

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!
வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ்கடல் வைப்பினும் தன் மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!
எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே!
தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!
வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

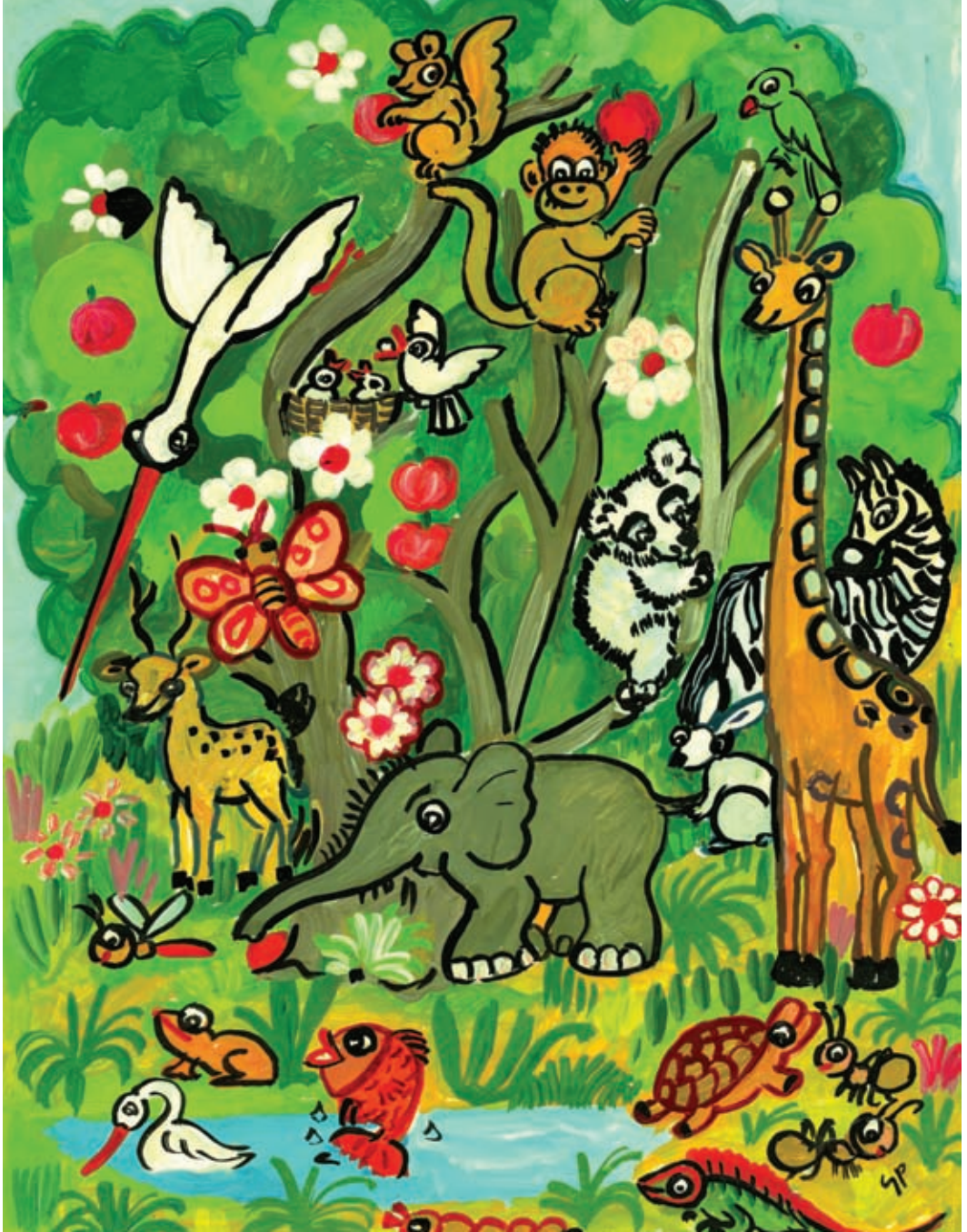
- சுப்பிரமணிய பாரதியார் -

உள்ளடக்கம்

1. படம் பார்த்துக் கூறுவோம்	1
2. படம் பார்த்துக் கதை கூறுவோம்	2
3. பாவைப் பிள்ளை	5
4. சுவை	6
5. மறவாதே	7
6. அந்த இடம்	8
7. தெரிந்து கொள்வோம்	11
8. உடல் நலம்	15
9. மழையே மழையே	19
10. ஞாயிற்றுக் கிழமை	20
11. வண்ண மீன்கள்	23
12. விடுகதைகள்	25
13. எழுதுவதும் அழிப்பதும்	27
14. பழமொழிகள்	30
15. கைகள்	32
16. பூனையால் வந்த புகார்	34
17. கிளித்தட்டு	37
18. மணல் வீடு	39
19. களப் பயணம்	41
20. குருவின் அறிவுரை	45
21. கண்டறிவோம்	48
22. வெற்றி	50
23. பயன்மிகு மரங்கள்	51
24. தொலைபேசியின் தந்தை	55
25. புதிய தீர்ப்பு	58
26. உலக நீதி	60

1

படம் பார்த்துக் கூறுவோம்

2

படம் பார்த்துக் கதை கூறுவோம்

சின்னச் சின்ன பாவை
 சீருடைய பாவை
 அன்னை தந்த பாவை
 அன்பு கொண்ட பாவை

 என்னைப் போலக் காலும்
 என்னைப் போலக் கையும்
 இனிய கண்ணும் வாயும்
 இயைந் திருக்கும் பாவை

 சட்டை இட்டுப் பார்ப்பேன்
 தொப்பி இட்டுப் பார்ப்பேன்
 பொட்டு மிட்டுப் பார்ப்பேன்
 பூவணிந்து பார்ப்பேன்

 என் மடியிலிருக்கும்
 என் அருகிற் படுக்கும்
 என்னுடனே பகலும்
 இரவும் ஒன்றாய் இருக்கும்

 -மு. நல்லதம்பி

4

சுவை

விரல் 1 :- இனிக்கும் இனிக்கும்

விரல் 2 :- கரும்பு இனிக்கும்

விரல் 1 :- புளிக்கும் புளிக்கும்

விரல் 2 :- மாங்காய் புளிக்கும்

விரல் 1 :- உவர்க்கும் உவர்க்கும்

விரல் 2 :- உப்பு உவர்க்கும்

விரல் 1 :- கசக்கும் கசக்கும்

விரல் 2 :- பாகற்காய் கசக்கும்

விரல் 1 :- துவர்க்கும் துவர்க்கும்

விரல் 2 :- கடுக்காய் துவர்க்கும்

விரல் 1 :- உறைக்கும் உறைக்கும்

விரல் 2 :- மிளகாய் உறைக்கும்

5

மறவாதே

பெற்ற தாயை மறவாதே
பேணும் தந்தையை மறவாதே

கற்ற குருவை மறவாதே
கடவுள் எண்ணம் மறவாதே

கல்வியை என்றும் மறவாதே
கற்றதைச் செய்ய மறவாதே

நல்லவர் சொல்லை மறவாதே
நாட்டுப் பணியை மறவாதே

ஒழுக்கம் தன்னை மறவாதே
உண்மை பேச மறவாதே

- தே. ப. பெருமாள்

7

தமிழ் தரம் - 3

அப்பா என்னை
அழைத்துச் சென்றார்
அங்கு ஓரிடம்

அங்கிருந்த
குயிலும் மயிலும்
ஆடித் திரிந்தன.

பொல்லா நரியும்,
புனுகு பூனை
எல்லாம் நின்றன.

குட்டி மான்கள்,
ஒட்டைச் சிவிங்கி
கூட இருந்தன.

குரங்கு என்னைப்
பார்த்துப் பார்த்துக்
'குறுகு' நென்றது.

யானை ஒன்று
காதைக் காதை
ஆட்டி நின்றது.

முதலை
தலையைத்
தூக்கிப் பார்த்து
மூச்சு விட்டது!

கரடி கூட
உறுமிக் கொண்டே
காலைத் தூக்கிற்று!

சிறுத்தை ஒன்று
கோபத்தோடு
சீறிப் பார்த்தது!

அங்கு எங்கள்
அருகிலேயே
சிங்கம் நின்றது!

கரடி, சிங்கம்
புலியைக் கண்டேன்;
கண்டும் பயமில்லை!

சூரனைப்போல்
நின்றிருந்தேன்!
துளியும் பயமில்லை!

சென்ற அந்த
இடம் உனக்குத்
தெரியவில்லையா?

மிருகக் காட்சிச்
சாலை தானே;
வேறொன்றும் இல்லை!

- அழ வள்ளியப்பா

கிளி

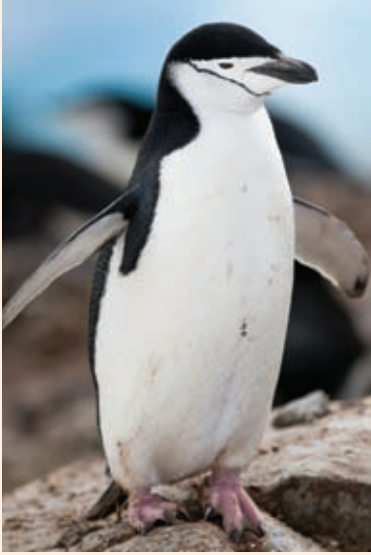
கிளிகள் மரப்பொந்துகளிலேயே வசிக்கின்றன. இவை பழங்கள், விதைகள், பூக்களின் மொட்டுக்கள் போன்றவற்றை உண்கின்றன. கிளியின் அலகு பலம் வாய்ந்தது. பறவைகளிலே கிளி பேசும் தன்மை வாய்ந்தது.

புறா

முற்காலத்தில் புறாக்கள் மூலமே செய்திகள் ஓரிடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. புறாக்கள் சிறிய மரக்குச்சிகளைக் கொண்டு கூடு கட்டுகின்றன. புறாக்களின் பார்வை மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. இவற்றால் வண்ணங்களைப் பார்க்க முடியும். அத்துடன் மெல்லிய ஒலியையும் கேட்க முடியும்.

பென்குயின்

பென்குயின்கள் பறவை இனத்தைச் சேர்ந்தவை. ஆனால் அவற்றிற்கு, பறக்க இயலாது. வாத்தினைப் போன்று அசைந்து அசைந்து நடக்கும். பென்குயின்கள் நீரின் உள்ளேயே இரை தேடுகின்றன. இவை பார்ப்பதற்கு மீன்களைப் போலக் காணப்படுகின்றன. இவை மணிக்கு இருபது கிலோ மீற்றர் வேகத்தில் நீந்துகின்றன.

மரங்கொத்தி

மரங்கொத்தி, மரத்தை எப்போதும் கொத்திக் கொண்டே இருக்கும். மரத்தின் உட்பகுதியில் வசிக்கும் சிறு சிறு பூச்சிகளை உண்பதற்காகவே மரத்தைக் கொத்துகின்றது. மரங்கொத்தி பூச்சிகள், பழங்கள், விதைகள் என்பவற்றை உண்ணுகின்றது.

டொல்பின்

டொல்பின்கள் சூடான கடல் நீரிலும் குளிர்ந்த கடல் நீரிலும் வாழும் இயல்புடையவை. இவற்றின் உடல் மிருதுவாகவும் எண்ணெய்த் தன்மை வாய்ந்ததாகவும் இருக்கும். இவை விரைவாக வளர்ச்சி அடையும்; மிக வேகமாக நீந்திச் செல்லும். இவை மனிதர்களுடன் நட்பாக இருக்க விரும்புகின்றன. மனிதர் இடும் கட்டளைக்கேற்ப செயற்படும் திறனுடையவை.

யானை

யானைகள் கூட்டங் கூட்டமாகவே வாழ்கின்றன. யானைகளில் ஆசிய யானைகள், ஆபிரிக்க யானைகள் என இரு வகை உண்டு. ஆசிய யானையின் காதுகளும் தந்தங்களும் சிறியவையாக இருக்கும். ஆனால் ஆபிரிக்க யானையின் காதுகளும் தந்தங்களும் பெரியவையாக இருக்கும்.

சிங்கம்

சிங்கங்கள் கூட்டமாகவே வாழ்கின்றன. அவை மிகவும் பலம் வாய்ந்தவை. அவற்றிற்கு மோப்பசக்தி அதிகம். அத்துடன் கேட்கும் சக்தியும் பார்க்கும் சக்தியும் துல்லியமானவை. சிங்கங்கள் காச்சித்தால் சுமார் எட்டுக் கிலோ மீற்றர் வரை எதிரொலிக்கும்.

வரிக்குதிரை

வரிக்குதிரைகள், குதிரை இனத்தைச் சேர்ந்தவை. இவை மிக வேகமாக ஓடும் ஆற்றல் பெற்றவை. இவற்றின் பார்வை மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. இவை மற்ற வரிக்குதிரைகளுடன் கூட்டமாக மேயும்.

குதிரை ஒன்று ஓட்டப் போட்டியில் பங்குபற்றியது. தனது உடல் நலக் குறைவால் தோல்வியடைந்தது.

எப்பொழுதும் ஓட்டப் போட்டியில் குதிரை தோற்றதில்லை. இம்முறை தோல்வி அடைந்தமைக்கு ஆளுக்கு ஆள் காரணம் சொல்ல ஆரம்பித்தனர்.

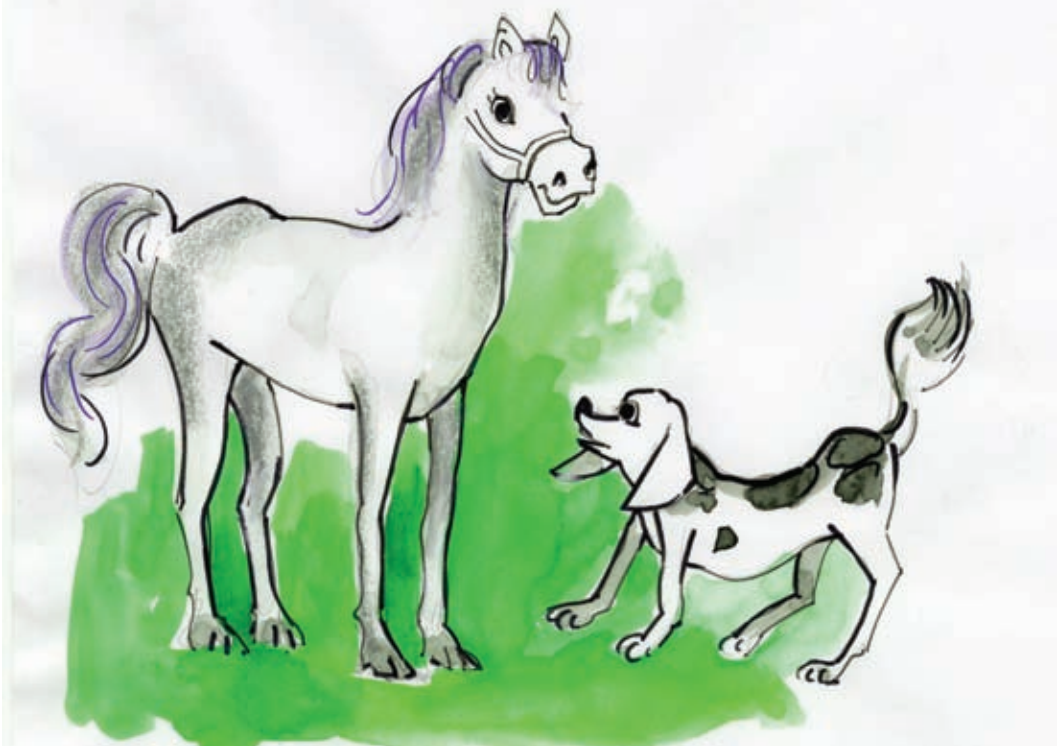
ஒரு வெள்ளை முயல் அதன் அருகில் வந்து “குதிரை அண்ணா! நீங்கள் மிக வேகமாக ஓடியிருந்தால், நிச்சயம் வெற்றி பெற்றிருக்கலாம்” என்றது.

பாய்ந்து வந்த குரங்கு ஒன்று “குதிரை அண்ணா! நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு இணையாக ஓடவில்லை. மற்றவர்களுக்கு உங்கள் வெற்றியை விட்டுக் கொடுத்து விட்டீர்கள்” என்றது.

எங்கிருந்தோ வேகமாக ஓடிவந்த நாய் குதிரையைப் பார்த்து, “குதிரையாரே! நீங்கள்தான் வெற்றி பெறுவீர்கள். உங்களை யாரும் வெல்ல முடியாது என்ற ஆணவத்தில் ஓடினீர்கள். அதனால்தான் தோற்றீர்கள்” என்றது.

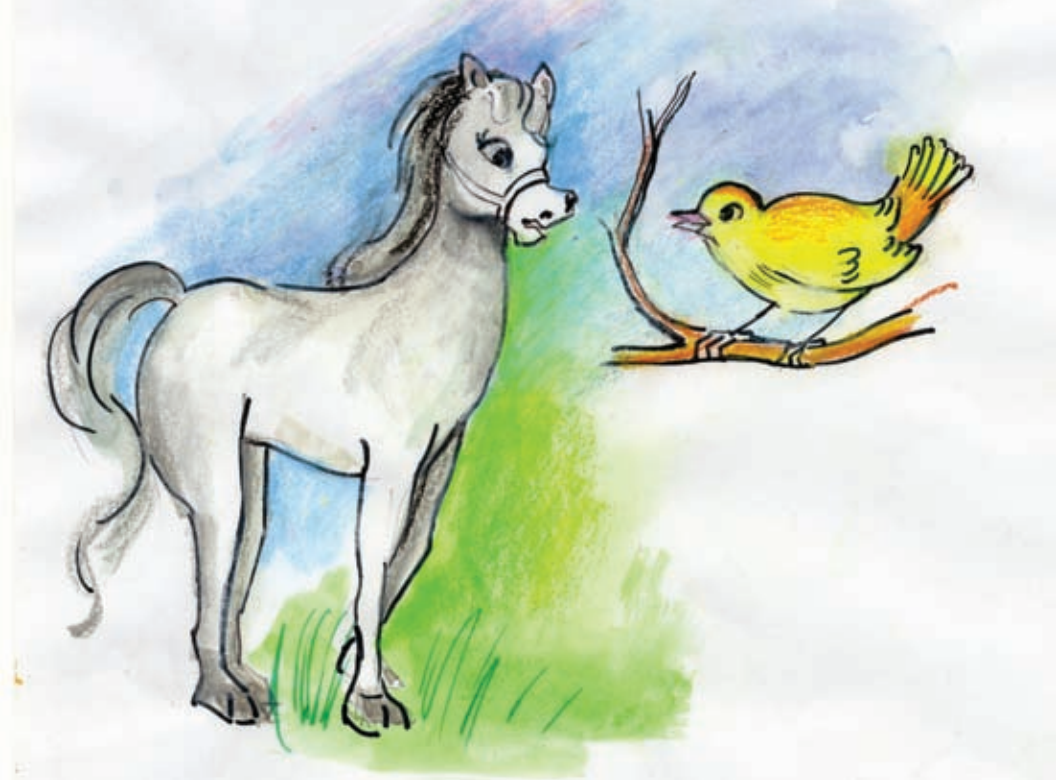
இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் குதிரைக்கு அறிவுரை கூறி, தமது ஆதங்கத்தைத் தீர்த்துக்கொண்டனர்.

மரமொன்றில் அமர்ந்திருந்த சிட்டுக்குருவி எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தது. அது பறந்து வந்து குதிரையின் முதுகில் அமர்ந்தது. தனது அலகால் குதிரையின் முதுகைத் தடவியது. “அண்ணா! உங்களுக்கு அறிவுரை கூற எனக்குத் தகுதி இல்லை. ஏனென்றால் ஓட்ட வீரரான உங்களுக்கு எப்படி ஓடவேண்டும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. உங்களுக்கு நல்ல ஆலோசனை ஒன்றைக் கூறுவதற்கு அனுமதி தருவீர்களா?” என்று கேட்டது.

இதுவரை முயல், குரங்கு, நாய் ஆகியவற்றின் கருத்துக்களால் குதிரை மனமுடைந்திருந்தது. சிட்டுக் குருவியின் பேச்சு ஆறுதலைத் தந்தது.

“சிட்டுக் குருவியே நீ என் மனமறிந்து பேசுகிறாய். உன் ஆலோசனை எனக்கு அவசியம். எனவே தயக்கமின்றிக் கூறு” என்றது.

“அண்ணா! எந்த ஒரு வீரனுக்கும் உடலும் உள்ளமும் எப்போதும் உற்சாகமாக இருக்கவேண்டும். உங்கள் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. உங்கள் தோல்விக்கு அதுவே காரணம். உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டால் உள்ளமும் பாதிக்கப்படும். இனி, நீங்கள் உடல் நலத்தில் கவனம் செலுத்துங்கள். தோல்வியைக் கண்டு துவண்டு விடாதீர்கள். உங்கள் தோல்விக்கான காரணம் உடல் நலக் குறைவுதான். உடல் நலம் சீரானால் நிச்சயம் வெற்றி கிடைக்கும்” என்று கூறிவிட்டு, சிட்டுக்குருவி பறந்து சென்றது.

சிலு சிலு சிலுவென மழை
 சிரிக்க வைப்பது மழை
 அள்ளிக் கொள்ளவும் மழை
 ஆட்டம் போடவும் மழை

மழை மழை இனியது மழை
 மகிழ்ச்சி தருவது மழை
 மலர்களை நனைப்பது மழை
 மண் வாசனை தருவது மழை

தட தட தடவென மழை
 தண்ணீர் பெருக்கிடும் மழை
 செடி கொடி மரங்களில் மழை
 செம்மண் பரப்பிலும் மழை

பரந்த கடலிலும் மழை
 பாழும் கிணற்றிலும் மழை
 பெரிதும் சிறிதும் மழை
 பிரித்துப் பார்க்குமோ மழை

- செல்ல கணபதி

அன்று, காலையிலேயே காந்தன் எழுந்து விட்டான். ஞாயிற்றுக் கிழமைதானே இன்னும் கொஞ்ச நேரம் உறங்கப் போகிறேன் என்று கூறுபவன் அன்று ஏன் எழும்பினான்! அதற்குக் காரணம் என்ன தெரியுமா? அவனது நண்பர்கள் முரளி, மேரி, கரீம் யாவரும் அவனது வீட்டுக்கு வரப் போகிறார்கள்.

நேரம் போவதாக இல்லை. காந்தன் வீதியைப் பார்ப்பதும் வீட்டிற்குள் நுழைவதாகவும் இருந்தான். “ஆ! அதோ, தொலைவில் மூவர் வருகின்றனர். அவர்கள் எனது நண்பர்கள்தான்” என்று கூறிக்கொண்டு வெளியே காந்தன் ஓடினான். ஆவலோடு யாவரையும் வரவேற்றான். தாய் தந்தையருக்கு அவர்களை அறிமுகப்படுத்தினான்.

“வாருங்கள், வாருங்கள் நாம் விரைந்து பட்டம் செய்வோம்” என்று காந்தன் அவர்களை அழைத்தான். பட்டம் கட்டுவதற்குக் கரீம் ஈர்க்கை எடுத்தான்; அதனை அழுத்தமாகச் சீவி, அளந்து முறித்தான். முரளி கடதாசியை எடுத்து அளவாக வெட்டினான். காந்தன் ஈர்க்கு களினால் பட்டத்தைக் கட்டினான். கடதாசியை அதன் மேல் ஒட்டினான். மேரி பட்டத்திற்கு வால் செய்தாள். அதனைப் பட்டத்தில் கட்டினாள்.

காந்தன் பட்டத்தை எடுத்தான். கரீம் நூலைச் சுற்றினான். நான்கு சிறுவர்களும் பட்டத்தை விடுவதற்கு, விளையாட்டுத் திடலுக்குச் சென்றார்கள்.

காற்று வீசும்போது பட்டத்தை ஏற்றினார்கள். பட்டம் மெல்ல மெல்ல மேலே ஏறியது. அது அங்கும் இங்கும் காற்றில் ஆடி அசைந்தது. அவர்களின் ஆனந்தத்திற்கு அளவே இல்லை. துள்ளிக் குதித்து மகிழ்ந்தனர்.

காந்தனின் தாய் மதிய உணவு உண்ண யாவரையும் அழைத்தார். உணவு உண்ண ஓடிவந்த அவர்களைப் பார்த்து, “கைகளை நன்கு கழுவி விட்டு வாருங்கள்” என்று கூறினார்.

வரிசையாக நின்று ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துச் சவர்க்காரம் போட்டனர். கைகள், விரல்கள் மற்றும் நகங்கள் ஆகியவற்றை நன்கு தேய்த்தனர். பாடசாலையில் கற்ற, கை கழுவும் முறையைப் பின்பற்றிக் கைகளைக் கழுவினர். கைகள் இரண்டையும் திருப்பிப் பார்த்தனர். சுத்தமாக இருப்பதைக் கண்டு திருப்தியடைந்தனர். மதிய உணவு உண்ண ஆயத்தமாயினர்.

கைகளை நன்றாகக் கழுவுவோம்.
நோய் வராமல் காப்போம்.

அழகை அனைவரும் விரும்புகின்றோம். நாம் வாழும் வீடு அழகாக இருக்கவேண்டும். அழகுக்கு மேலும் அழகு தருவது தொட்டிகளில் வளர்க்கப்படும் வண்ண வண்ண மீன்களே! சுறுசுறுப்பாக நீந்திச் செல்லும் மீன்கள் வற்றாத மகிழ்ச்சியை எமக்குத் தருகின்றன.

நம் முன்னோர் இயற்கையுடன் வாழ்ந்தார்கள். நிம்மதியாக மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தார்கள். ஆனால் நாமோ இயற்கையைப் புறக்கணித்தோம். மனநிம்மதியை இழந்தோம். வீட்டினுள் நிம்மதியைத் தேடுவதானால் இயற்கையின் சில அம்சங்களையாவது வீட்டினுள் கொண்டு வரவேண்டும். மீன் தொட்டிகளில் அலங்கார மீன் வகைகளை வளர்த்தல் அவ்வாறான ஒரு செயற்பாடாகும்.

மீன் தொட்டியின் அழகை இரசியுங்கள். வண்ண வண்ண மீன்கள் சுறுசுறுப்பாக நீந்துவதைப் பாருங்கள். அவை ஒன்றையொன்று துரத்திச் செல்வது அழகோ அழகு! அதைப் பார்க்கும் போது எமது மனதிற்கு அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் கிடைக்கும்.

அலங்கார மீன்கள் சுறுசுறுப்பாக நீந்தி விளையாடுவதற்கு ஒட்சிசனே காரணம். அதற்கு நீர்த்தாவரங்களைத் தொட்டியில் இடலாம். அல்லது செயற்கையாகத் தொட்டி நீரினுள் ஒட்சிசனைச் செலுத்தலாம். தொட்டி நீரினுள் ஒட்சிசன் குறையுமானால் மீன்கள் சோர்வடைந்துவிடும். ஒட்சிசனுடன் அளவான உணவும் தேவை. அத்துடன் தொட்டியில் மீன் வளர்ப்பவர்கள் தொட்டியைச் சுத்தமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு அலங்கார மீன்களை வளர்ப்பது தமது உடல் நலத்திற்கும் நல்லது எனக் கூறுவர். இவற்றைப் பார்த்து மகிழ்வதால் மன அழுத்தம் குறைகிறது. இரத்த அழுத்தம் உடையவர்களுக்கு அது குறைவதாகக் கண்டறிந்துள்ளனர். எனவே நாமும் அழகிய மீன்களைத் தொட்டிகளில் வளர்த்துப் பயன்பெறுவோம்

1. மனிதன் செய்யாத குடை; மழைக்குப் பிடிக்க முடியாத குடை. அது என்ன?

2. முட்டையிடும். அடைகாக்கத் தெரியாது கூட்டிலே குடியிருக்கும்; கூடு கட்டத் தெரியாது. அது எது?

3. உள்ளே இருந்தால் ஓடித் திரிவான்; வெளியே வந்தால் விரைவில் மடிவான். அவன் யார்?

4. ஒருவனை அழைத்தால் ஊரையே கூட்டுவான். அவன் யார்?

5. காகிதத்தைக் கண்டால் கண்ணீர் விடும். அது எது?

6. மீன் பிடிக்கத் தெரியாது. ஆனால் அழகாக வலை பின்னும். அது எது?

7. வாசலிலே வண்ணப் பூ. தினம் தினம் மாறும் பூ. தெளிவாகத் தோன்றும் பூ அது என்ன?

8. ஆயிரம் நூல் பின்னலை அள்ளி அள்ளித் தின்னலாம்.
அது என்ன?

9. வால் உண்டு; உயிரில்லை, அங்கும் இங்கும்
பறப்பான். அவன் யார்?

10. ஒளி கொடுக்கும்; விளக்கல்ல; சூடு கொடுக்கும்;
நெருப்பல்ல. அது என்ன?

11. பச்சைப் பெட்டிக்குள் வெள்ளை முத்து. அது என்ன?

12. வெளியே விரியும்; உள்ளே சுருங்கும். அது என்ன?

13. நெருப்பில் பட்டுச் சிவந்தவனுக்கு நீண்ட ஆயுள்.
அவன் யார்?

14. நீர் நிறைந்திருக்கும் நெற்றியிலே கண் இருக்கும். அது
என்ன?

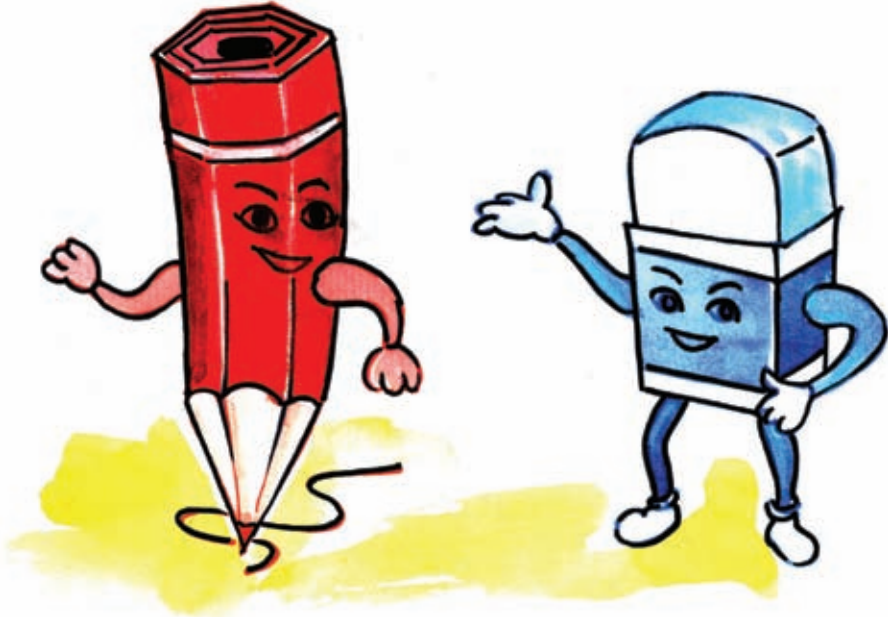

15. கத்தியின்றி இலைகளை வெட்டும். அது என்ன?

நந்தினி தனது உபகரணப் பெட்டியைத் திறந்தாள். அதற்குள் புதிய அழிறப்பரையும் பென்சிலையும் வைத்தாள்.

அழிறப்பர், பென்சிலைப் பார்த்தது. பென்சில், அழிறப்பரைப் பார்த்தது. இருவரும் எதுவுமே பேசவில்லை. சிறிது நேரத்தின் பின்னர் அழிறப்பர் பென்சிலைப் பார்த்துச் சிரித்தது. பென்சில் சிரிக்கவே இல்லை.

அழிறப்பர் பென்சிலைப் பார்த்து “எப்படி இருக்கிறாய்?” என்று கேட்டது. அதற்குப் பென்சில் “நான் உன்னுடன் பேச மாட்டேன்” என்றது. அழிறப்பர் பென்சிலைப் பார்த்து “ஏன் பேசமாட்டாய்?” என்றது. அதற்குப் பென்சில் “எனக்கு உன்னைப் பிடிக்கவில்லை” என்று கூறியது.

“ஏன் என்னைப் பிடிக்கவில்லை?” என்று அழிறப்பர் சோகத்துடன் கேட்டது. “நீதானே நான் எழுதுபவற்றை எல்லாம் அழித்துவிடுகின்றாயே. நான் ஏன் உன்னுடன் பேசவேண்டும்?” என்று பென்சில் கோபமாகக் கூறியது.

“நான் தவறுகளை மட்டும் தானே அழிக்கிறேன்” என்று அழிறப்பர் பணிவுடன் கூறியது. “அழிப்பது மட்டும் தானா உனது வேலை?” என்று பென்சில் கேட்டது. “ஆம், அழிப்பது தான் எனது வேலை” என்று அழிறப்பர் பதில் அளித்தது. “இது ஒரு வேலையா?” என்று பென்சில் எரிச்சலுடன் கேட்டது.

அழிறப்பர், பென்சிலைப் பார்த்து “எழுதுவது உனது வேலை; அழிப்பது எனது வேலை. இரண்டு வேலையும் பயன்மிக்கதே” என்று கூறியது.

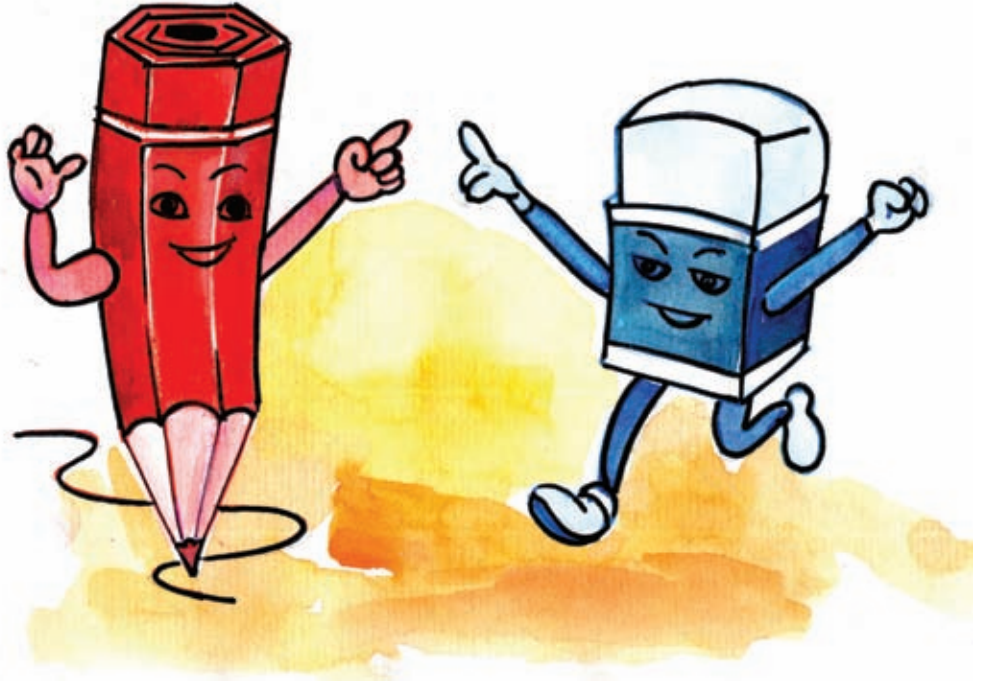
“எழுதுவது எவ்வளவு கடினமான வேலை தெரியுமா? சிந்தித்துத்தான் எழுதவேண்டும். உனது வேலை அப்படி அல்லவே!” என்று பென்சில் பதில் அளித்தது.

அதற்கு அழிறப்பர் “எது சரி; எது பிழை எனச் சரியாகத் தெரிந்த பிறகுதான் அழிக்கவேண்டும்; அதற்கும் சிந்திக்கவேண்டும்” என்று கனிவுடன் கூறியது.

பென்சில் சிறிதுநேரம் எதுவுமே பேசவில்லை. அழிற்ப்பர் மீண்டும் பேசத் தொடங்கியது. “தவறுகளை அழித்தால்தான், நீ எழுதியவற்றை மற்றவர்கள் பாராட்டுவார்கள். இதை நீ உணர்ந்துகொள்” என்றது.

“நண்பனே, நீ சொல்வது சரிதான். இனி உன்னை வெறுக்கமாட்டேன்” என்று பென்சில் மகிழ்ச்சியுடன் கூறியது.

“எந்த வேலையையும் நாம் குறைத்து மதிப்பிடக்கூடாது. எல்லா வேலைகளுமே முக்கியமானவைதான்” என்று அழிற்ப்பர் கூறியது. அதற்குப் பென்சில் “இனி நாம் இருவரும் ஒற்றுமையாக இருப்போம்” என்று மகிழ்ச்சியுடன் கூறியது.

எமது முன்னோர்கள் தமது அனுபவத்தின் வாயிலாகக் கண்டறிந்த உண்மைகளை அழகுற அமைத்துக் கூறியுள்ளனர். அவர்கள் கூறிய பொருட் செறிவும் பழமையும் பொருந்திய அம்மொழிகள், ‘‘பழமொழிகள்’’ என்று கூறப்படுகிறது.

1. அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும்.

2. அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும்.

3. ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு.

4. ஆனைக்கும் அடி சறுக்கும்.

5. ஆழமறியாது காலை விடாதே.

6. இளமையில் கல்வி சிலையில் எழுத்து.

7. ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு.

8. கந்தையானாலும் கசக்கிக் கட்டு.

9. கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை.

10. மின்னுவதெல்லாம் பொன் அல்ல.

11. பொறுத்தார் பூமியாள்வார்.

12. நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்.

நாங்கள் தான் உங்கள் கைகள். நாங்கள் இல்லாமல் உங்களால் எழுதவும் வாசிக்கவும் முடியுமா? நாங்கள் வேலை செய்யும்போது சோர்வடைவது கிடையாது.

கால்கள் சோர்ந்துவிட்டன; நடக்க முடியவில்லை. கழுத்து வலிக்கிறது. உடல் சோர்வடைந்து விட்டது என்றெல்லாம் சொல்வதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் மிகவும் அரிதாகவே கை வலிக்கிறது என்ற நிலை ஏற்படலாம்.

நாங்கள்தான் எல்லாப் பொருள்களையும் உற்பத்தி செய்கின்றோம். கலை, கலாசாரம், மொழி, அறிவியல் என்பவை எல்லாம் எங்களால்தான் வளர்ந்தன. மனிதனை மனிதனாக மாற்றியதும் நாங்கள்தான்.

அத்துடன் வாய் பேச முடியாதவர்களுக்கு நாங்கள் தான் உதவுகின்றோம். எங்கள் உதவியுடன் சைகை மொழியில் அவர்களால் பேச முடியும். கண் தெரியாதவர்களுக்கும் நாங்கள்தான் உதவுகின்றோம். வெள்ளைப் பிரம்பைப் பிடித்து வழிகாட்டுபவர்களும் நாங்கள்தான்.

நாங்கள் கரம் கூப்பி வணக்கம் செலுத்த உதவுகின்றோம். கைகுலுக்கி நட்பையும் அன்பையும் வெளிப்படுத்த உதவுகின்றோம். இவ்வாறு பல்வேறு வழிகளில் உதவும் நாங்கள், நீங்கள் உறங்கும் போது மட்டுமே ஓய்வாக இருக்கிறோம்.

நான்கு நண்பர்கள் கூட்டாகப் பஞ்சு வியாபாரம் செய்து வந்தனர். நாளடைவில் பஞ்சுக் கடையில் ஏராளமான எலிகள் பெருகின. பஞ்சுப் பொதிகளை நாசம் செய்தன.

எலிகளை ஒழிக்க என்ன செய்யலாம்? என யோசித்தனர். “ஒரு பூனை வளர்க்கலாம்” என முடிவெடுத்தனர். நால்வருமாகச் சேர்ந்து ஒரு பூனையை வளர்க்க ஆரம்பித்தனர். பூனை வந்தபின் எலித்தொல்லை குறைந்தது. இதன் காரணமாக நால்வருக்கும் பூனை மீது அன்பு ஏற்பட்டது. பூனைக்குச் சகலவிதமான உபசாரங்களையும் செய்ய ஆரம்பித்தனர். அது மட்டுமல்லாமல் அதன் கால்களுக்கு அணிகலங்கள் அணிவித்து அழகு செய்ய விரும்பினர்.

எனவே வியாபாரிகள் பூனையின் நான்கு கால்களை, ஆளுக்கு ஒன்றாகப் பிரித்துக்கொண்டனர். அவரவர்களுக்குப் பங்கான காலில் தங்களுக்கு விருப்பமான அணிகலன்களைப் பூட்டி அழகு பார்த்தனர்.

ஒருநாள் பூனை ஒரு காலை நொண்டிக் கொண்டே வந்தது. அதைப் பார்த்தவர்கள், அந்தக் காலுக்குரியவனைப் பார்த்து “நண்பா, உனக்குச் சொந்தமான பூனையின் காலில் அடிபட்டுவிட்டது. கவனமாக மருந்து போட்டுக் குணப்படுத்து” என்று கூறினர்.

அந்தக் காலுக்கு உரியவனும் பூனையின் காயத்தைத் துடைத்தான். பூனையின் அடிபட்ட காலில் எண்ணெய்த் துணியைச் சுற்றி வைத்தான்.

அன்றுஇரவுபூனை, விளக்குப்பக்கம்போனது. அதன்காலில் சுற்றியிருந்த துணியில் நெருப்புப் பிடித்துக் கொண்டது; காலில் நெருப்பின் சூடு தாங்காமல் அங்குமிங்கும் பூனை மிரண்டு ஓடியது. அதனால் பஞ்சு மூட்டைகள் அனைத்தும் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டன.

வியாபாரிகள் மூவரும், பூனையின் காலில் எண்ணெய்த் துணி சுற்றியவனைப் பார்த்து “நீ எண்ணெய் துணி சுற்றி வைத்ததால் தான் இந்த நட்டம் வந்தது. எனவே எங்களுக்கு ஏற்பட்ட நட்டத்தை நீதான் தரவேண்டும்” எனச் சண்டையிட்டனர்.

அவனோ, தான் வேண்டுமென்று செய்யவில்லை. எதிர்பாராமல் நடந்த விபத்திற்குத் தன்னை மன்னிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டான். மற்றைய மூவரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

வழக்கு, மரியாதை ராமனிடம் போயிற்று. நடந்ததை அறிந்த ராமன் “பூனையின் காலில் அடிபட்டுள்ளது. எனவே அந்தக் காலால், நடக்கவோ ஓடவோ முடியாது. மற்ற மூன்று கால்களால்தான் ஓடியிருக்க வேண்டும். எனவே அந்தக் கால்களுக்குச் சொந்தமானவர்கள்தான் நடட்டத்திற்குப் பொறுப்பு. ஆகவே அடிபட்ட காலுக்குரியவருக்கு மற்ற மூவரும் நடட்டத்தை வழங்கவேண்டும்” எனத் தீர்ப்பளித்தான்.

கிளித்தட்டு என்பது கிராமிய விளையாட்டு. இவ்விளையாட்டு மரபு வழியாக விளையாடப்பட்டு வருகின்றது. கிளித்தட்டு விளையாட இரு அணியினர் தேவை. குறைந்தது நான்கு பேர் தேவை. விளையாடுவதற்கு முன், மைதானத்தில் செவ்வகம் ஒன்று கீற வேண்டும். அதனை ஆறு கட்டங்களாகப் பிரித்துக் கோடுகள் கீற வேண்டும்.

இரண்டு அணிகளில் ஒன்று இறங்கும் அணி. மற்றது மறிக்கும் அணி. விளையாட இறங்கும் அணியினரை 'காய்' என்பர். எதிர்க்கும் அணியின் தலைவர் 'கிளி' என அழைக்கப்படுவார்.

இவர் சுற்றிவரவுள்ள எல்லைக் கோடுகளிலும் நடுக்கோட்டிலும் ஓடி வருவார். எதிர் அணியினரை முன்னேற விடாமற் தடுப்பார். மறிக்கும் அணியிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் அகலக் கோட்டில் நின்று தடுப்பார்கள்.

இவ்விதம் மறிப்பவர்களை மீறி, இறங்கும் அணியினர் முன்னேற வேண்டும். ஒரு கட்டத்துக்குள் இருந்து, மற்றக் கட்டத்துக்குள் நுழைய வேண்டும். நுழையும்போது அவர் அடிபட்டால் இறங்கும் அணியினர் தோல்வி அடைவர். அப்படி இல்லாமல் ஒருவர் கட்டங்களைக் கடந்து வெளியேற வேண்டும். மீண்டும் அதேபோல ஆரம்பித்த இடத்திற்கு வரவேண்டும். இப்படி வருபவர்களே 'பழம்' என அழைக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் காயாக இருப்பவருடைய கட்டத்திற்குள் வரக்கூடாது. அப்படி வந்தால் அவ்வணியினர் தோல்வி அடைவார்கள்.

இப்படி வெற்றி பெற்றால், வெற்றிபெற்ற அணியினர் மீண்டும் விளையாட முடியும். வெற்றி பெறும் சந்தர்ப்பங்களைக் கணக்கிட்டு வெற்றி தோல்வி அறிவிக்கப்படும்.

கோடி கோடி பணத்தினால்
மாடி வீடு கட்டுவர்;
கோடி கோடி மணலினால்
வீடு நாங்கள் கட்டினோம்.

செங்கல் தேவை யில்லையே!
சிமிண்டும் தேவை யில்லையே!
எங்கள் வீட்டைக் கட்டிட
இரும்பும் தேவை யில்லையே!

ஐந்து நிமிட நேரத்தில்
அழகு மிக்க வீட்டினைச்
சந்து பொந்து இன்றியே
குந்தி நாங்கள் கட்டினோம்.

கடலின் அலைகள் வீட்டினைக்
கரைத்திட் டாலும் பயமில்லை
உடனே புதிய வீட்டினை
உவகை யோடு கட்டுவோம்.

ஏடு படிக்கும் யாவரும்
கூடி வீடு கட்டினோம்!
வீடு உடைந்து போகுமுன்
ஓடி வந்து பாருங்கள்!

- பூவண்ணன்

ஆசிரியர் - வாருங்கள் பிள்ளைகளே, நாம் பார்க்க வேண்டிய இடம் வந்துவிட்டது.

மாணவன் - ஆகா! இந்தப் பூங்கா நல்ல அழகாக இருக்கிறதே.

ஆசிரியர் - இன்னும் உள்ளே சென்று பார்த்தால் மேலும் இனிமையான பல காட்சிகளைக் கண்டு இரசிக்கலாம்.

மாணவி - அதோ, 'வலது பக்கமாகச் செல்லவும்' என்று எழுதப் பட்டுள்ளதே?

ஆசிரியர் - ஆம். அந்த அம்புக் குறியைப் பின்பற்றியே நாம் செல்ல வேண்டும். இதோ, பாருங்கள். எத்தனை அழகான வண்ண மலர்கள். சிவப்பு, மஞ்சள், வெள்ளை, நீலம்...

மாணவி - அவற்றை நாம் தொடக் கூடாது. பார்த்து ரசிக்க வேண்டும். 'பூக்களைப் பறிக்காதீர்கள்' என எழுதப்பட்டுள்ளதே.

மாணவன் - எம்மைப்போல் பார்க்க வருபவர்கள் எல்லோரும் பூக்களைப் பறித்தால், இவற்றின் அழகை எப்படி மற்றவர்கள் ரசிப்பது.

ஆசிரியர் - 'நடை பாதையை உபயோகியுங்கள்' என்று எழுதப்பட்டுள்ளதைக் கவனித்தீர்களா? நாங்கள் இந்தப் புற்களில் நடந்தால் அவையும் அழிந்துவிடும் அல்லவா!

மாணவன் - அதோ, அந்தப் பெரிய மரத்தில் 1948 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4 ஆந் திகதி என்று எழுதி 'தேக்கு மரம்' என எழுதப்பட்டுள்ளதே! ஏன்?

ஆசிரியர் - அது, இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்த வருடத்தில் நாட்டப்பட்டது. அதனால் தான் அப்படி எழுதப்பட்டுள்ளது.

மாணவி - நாம் செல்லும் பாதை இருமருங்கிலும் வரிசையாக மரங்கள் நாட்டப்பட்டுள்ளன. பார்க்க எவ்வளவு பசுமையாக இருக்கின்றன.

- மாணவன் - அதோ பாருங்கள் மூங்கில்.. ஓரிடத்தில் வளர்க்கப் பட்டுள்ளது.
- ஆசிரியர் - மூங்கில் நாளுக்கு நாள் வளரும். தன் இனத்தை தன்னுடனேயே வைத்திருக்கும். இந்த உண்மை தெரியுமா?
- மாணவி - அதோ நீர்த்தடாகம்.
- ஆசிரியர் - ஆம், அது செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட நீர்த்தடாகம். அதனுள் தாமரை, அல்லி, நீலோற்பலம், வெவ்வேறு நிறங்களில் ... அற்புதம்... அற்புதம்.
- மாணவி - இதோ! இளைப்பாறும் இடம். நாம் இதில் தங்கி, சற்று இளைப்பாறி உணவுண்டு செல்வோம்.
- மாணவன் - இதோ பாருங்கள் நான்கு நிறத் தொட்டிகள் அவற்றின் கீழே. 'எம்மைப் பயன்படுத்தியமைக்கு நன்றி' என எழுதப்பட்டுள்ளதே.

- ஆசிரியர் - நீல நிறத் தொட்டி எதற்கு?
- மாணவி - கடதாசிக் குப்பைகள் போட
- ஆசிரியர் - சிவப்பு நிறத்தொட்டி எதற்கு?
- மாணவி - போத்தல், தகரம் போன்றவை போட.
- ஆசிரியர் - பச்சை நிறத் தொட்டி எதற்கு?
- மாணவன் - நாம் கொண்டுவந்து உண்ட உணவின் எஞ்சியதைப் போட.
- ஆசிரியர் - செம்மஞ்சள் நிறத்தொட்டி எதற்கு?
- மாணவன் - பொலித்தீன், பிளாஸ்டிக் போட.
- ஆசிரியர் - ஆ... எல்லாம் நன்கு அறிந்து வைத்திருக்கிறீர்களே!
- மாணவி - எமது பாடசாலையில் அப்படி இருக்கிறது. அதில் அவ்வாறுதான் எழுதப்பட்டும் இருக்கிறது. அதனால் எமக்கு நன்கு பரிச்சயம் உண்டு.
- ஆசிரியர் - அதோ, நாம் வெளியேறும் வாயில்... வாருங்கள்... போவோம்.

பூங்குன்றம் என்ற அழகிய கிராமம். அக்கிராமத்தில் சங்கீத வித்துவான் ஒருவர் வசித்து வந்தார். அவரிடம் அயலூரில் உள்ள மாணவன் சங்கீதம் கற்று வந்தான். அவனுக்கு எல்லா இராகங்களையும் கற்பித்தார்.

மாணவனது படிப்பு முடிந்தது. குருவிடம் ஆசி பெற்றான். தன் ஊருக்குப் புறப்பட்டான். அப்போது குரு அவனைப் பார்த்து “உனக்கு இசையில் முழுத் திறமையும் வந்துவிட்டது. எதிர்காலத்தில் நினைவில் வைத்துக்கொள். எச்சந்தர்ப்பத்திலும் ஆகிரி இராகத்தை மட்டும்

பாடாதே. அப்படிப் பாடினால் அன்று முழுவதும் உனக்கு உணவு கிடைக்காது” என்று கூறி வழி அனுப்பி வைத்தார்.

கட்டுச்சாதப் பொதியுடன் தன் ஊர் நோக்கி, காட்டு வழியே நடந்து சென்று கொண்டிருந்தான். அவனுக்குக் களைப்பாக இருந்தது.

காலநேரம் கட்டுச்சாதப்
பொதியை மூங்கில் கிளையில்
கட்டி விட்டு இளைப்பாற
அமர்ந்தான்.

கட்டுச்சாதப் பொதி
எதிரில் உள்ளது. ஆகிரி
இராகத்தைப் பாடினால் என்ன?
உணவு கிடைக்காமலா போகும்
என்று நினைத்தான்.

ஆகிரி இராகத்தைத்
தன்னை மறந்து நீண்ட நேரம்
பாடினான். அவன் அளவில்லா
மகிழ்ச்சி அடைந்தான். நண்பகல்
நேரம் பாட்டைப் பாடுவதை
நிறுத்தினான். பசி அவனை
வாட்டியது. மூங்கில் கிளையில்
கட்டி வைத்திருந்த சாப்பாட்டுப்
பொதியைப் பார்த்தான். அங்கே
சாப்பாட்டுப் பொதி இல்லை.
அதிர்ச்சி அடைந்தான்.

சுற்றும் முற்றும் பார்த்துவிட்டு மேலே பார்த்தான். அவன் கைகளுக்கு எட்டாத உயரத்தில், அதே மூங்கில் கிளையில் சாப்பாட்டுப் பொதி தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

சிறிது சிறிதாக உண்மை அவனுக்குப் புரிந்தது. காலை நேரத்தில் தரையைத் தொட்டுக் கொண்டிருந்த மூங்கில் கிளை, வெயில் ஏற ஏற எட்டாத உயரத்திற்கு நிமிர்ந்து விட்டது என்பதை உணர்ந்தான்.

குருவின் அறிவுரையை மீறியதால் தனக்குச் சரியான தண்டனை கிடைத்தது என்று எண்ணி மனம் வருந்தினான். பசியுடனே பயணத்தைத் தொடர்ந்தான்.

ஒவ்வொரு மரத்தினதும் இலைகள் வேறுபட்டவை. பல்வேறு உருவங்களைக் கொண்டவை. அந்த இலைகளில் நரம்புகள் உள்ளன. அந்த நரம்புகளே, உணவு மற்றும் நீரை மரங்களுக்கு எடுத்துச் செல்கின்றன. அதுமட்டுமன்றி இலைகளுக்கு ஒரு திடமான வடிவமைப்பையும் தருகின்றன. அதனை நாம் செய்துபார்த்து அறிவோம்.

இதனைச் செய்வதற்குத் தேவையான பொருள்கள்

- பல்வேறு இலைகள்
- செய்தித் தாள்கள்
- வெண்மையான கடதாசிகள்
- சிறிய கைச் சுத்தியல்

எப்படிச் செய்வது என்று பார்ப்போம். பலவிதமான இலைகளை முதலில் சேகரித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவற்றைத் தனித்தனியே செய்தித் தாள்களின் இடையிலே வையுங்கள். அவற்றின் மேல் கனமான புத்தகங்களை அடுக்குங்கள். இலைகள் நன்றாகக் காயும் வரை அப்படியே வைத்திருங்கள்.

இலைகள் நன்கு காய்ந்த பின்பு, ஒன்றை எடுத்து இரண்டு வெண்மையான கடதாசிகளுக்கு இடையில் வையுங்கள். பின்பு சிறிய கைச்சத்தியலினால் மெதுவாகத் தட்டுங்கள். அதன் பின்பு அதன் மேலே உள்ள காகிதத்தை எடுத்துவிடுங்கள். இலையை அதன் காம்பைப் பிடித்துத் தூக்குங்கள். இப்போது நீங்கள் என்ன காண்கிறீர்கள் தெரியுமா? உங்கள் கைகளில் இலையினது நரம்புகள் இருக்கின்றன. அதைத்தான் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

ஏன் இப்படி வந்தது தெரியுமா? காய்ந்த பின்னர் தட்டுகிறீர்கள் அல்லவா? இலையினது கலங்கள் அப்போது உடைந்து விழுகின்றன. வெறும் நரம்புகள் மட்டுமே கைகளில் இருக்கின்றன. இதனை நாமும் செய்து பார்ப்போமே!

பலமுறை திருத்தி வரைந்தால் தான்
பாங்காய் ஓவியம் உருவாகும்!
பலமுறை பாடிப் பார்த்தால் தான்
பண்ணுடன் குரலும் வளமாகும்!

பலமுறை நடந்து பார்த்தால் தான்
பாதை புதிதாய் உருவாகும்!
பலமுறை ஓடிப் பார்த்தால் தான்
பந்தயப் பரிசு கைகூடும்!

பலமுறை படித்துப் பார்த்தால் தான்
பாடம் மனதில் பதிவாகும்!
பலமுறை நினைத்துப் பார்த்தால் தான்
படித்தவை கல்மேல் எழுத்தாகும்!

மயங்கித் தயங்கி நிற்காதே!
மனமும் தளர்ந்து போகாதே!
முயன்று முயன்று பார்த்தால் தான்
முடிவில் வெற்றி உன்னைத் தேடும்!

- கவிஞர் பல்லவன்

கிராமத்திலோ அல்லது நகரத்திலோ எங்கு நீங்கள் வசித்தாலும் மரங்கள் எமக்கு உதவி புரிவதனைக் காணலாம். சுவைமிகு கனிகள், அழகிய மலர்கள், சுவாசிக்கச் சத்தமான காற்று. இவை யாவற்றையும் தருவது மரங்களே. கோடை காலத்தில் சுட்டெரிக்கும் சூரியனிடம் இருந்து தப்பிக்க நிழல் தருவதும் மரங்களேயாகும்.

மழை காலத்திலும் கிளைகளுக்கடியில் இடம் தருகின்றன. குளிர் காலங்களில் குளிர் காய, சருகையும் சுள்ளிகளையும் மரமே தருகின்றது. மரத்தினால் வீட்டின் ஜன்னல், கதவு மட்டுமன்றி பெட்டிகள், வண்டிகள், படகுகள், தெப்பம் போன்றவற்றையும் செய்கின்றோம். நீங்கள் எழுதுகின்ற பென்சில், காகிதங்களும் கூட மரத்தில் இருந்து வந்தவைதான்.

கிராமப்புறங்களில் தென்னோலைகளைக் கொண்டு கூரை வேய்கிறார்கள். தென்னோலைகளை ஊறவைத்து கிடுகாகப் பின்னி பல்வேறு தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

வேப்பமரம் பல நன்மைகளைத் தருகிறது. வேப்பிலைக் குருத்துக்களைத் தின்றால் தொற்று வியாதிகள் அணுகா. வேப்பங் குச்சிகள் பற்களைச் சுத்தம் செய்ய உதவும். அதனால்தான் “ஆலும் வேலும் பல்லுக்கு உறுதி” என்று கூறுகின்றார்கள். காகம், மைனா போன்ற பறவைகள், வேப்பம் பழத்தை விரும்பி உண்டு விதைகள் பரவ உதவுகின்றன.

மாமரங்கள் ஆண்டு முழுவதும் நிழலைத் தருகின்றன. இதன் இலை, காய், விதைகள் மற்றும் இளம் கிளைகள் ஆடு மாடுகளுக்கு உணவாகின்றன. மாமரம் கோடை காலத்தில் தீஞ்சுவைக் கனிகளைத் தருகின்றது. அதன் உறுதியான பரந்த கிளைகள் சிறுவர்களின் பள்ளிக்கூடம் ஆகும்.

மாம்பழங்களைக் கொண்டு பழச்சாறு, பழக்கலவை தயாரிக்கின்றார்கள். மாங்காய், ஊறுகாய் தயாரிக்கவும் பயன்படுகின்றது. இதனாலேயே மாமரம் வரமளிக்கும் மரமாகப் பண்டைக் காலத்தில் கருதப்பட்டது.

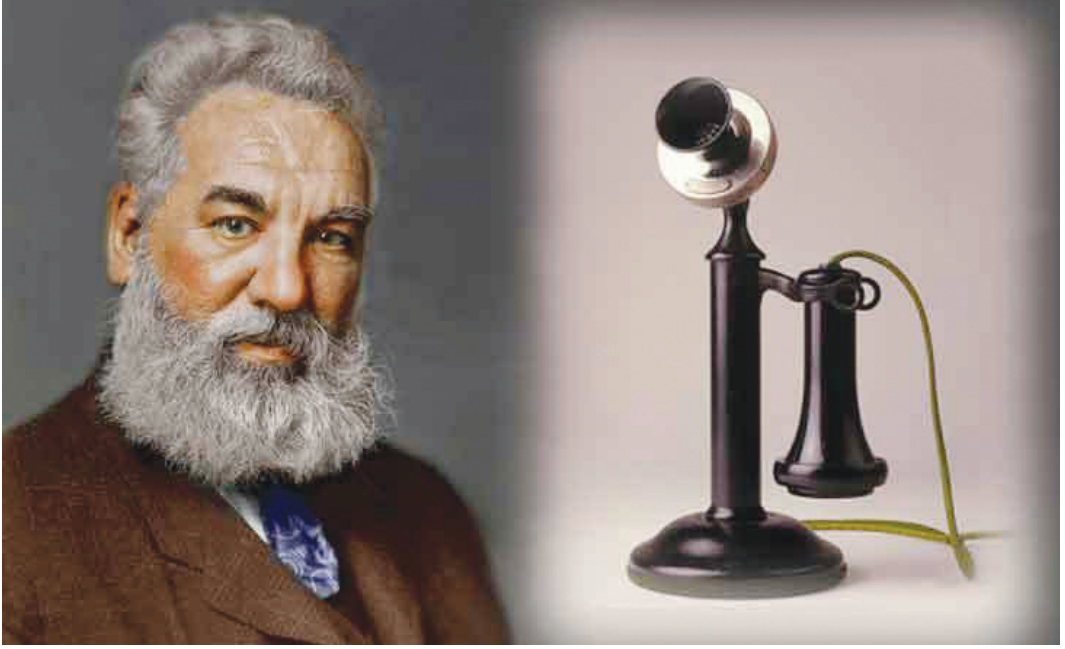

பலாமரம் நிழலைத் தருகின்றது. பறவைகளுக்கும் பிராணிகளுக்கும் உறைவிடமாகின்றது. காற்றின் அதீத வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது. வேர்களோ, மண்ணரிப்பைத் தடுக்கின்றது. மண்ணின் ஈரத்தன்மையைப் பேணுகின்றது. இதன் இலைகள் ஆடு மாடுகளுக்கு உணவாகின்றன. பலாப் பழங்களும் உணவாகின்றன. பலாக்காய்களையும் விதைகளையும் நீரிலோ அல்லது நீராவியிலோ வேக வைத்துத் தேங்காயுடன் கலந்து உணவாக உண்ணலாம். பாலூட்டும் தாய்மாருக்கு மிகவும் உகந்தது. பலா விதைகளைப் பொரித்தும் உண்ணலாம்.

இவ்வாறு மரங்கள் மனிதனுக்குப் பல்வேறு வழிகளில் உதவுகின்றன. மரங்கள் இன்றேல் மழை இல்லை; மழை இல்லை எனில் பயிர்கள் இல்லை. பயிர்கள் இல்லையேல் உணவு இல்லை. உணவு இன்றேல் உயிர் வாழ முடியாது.

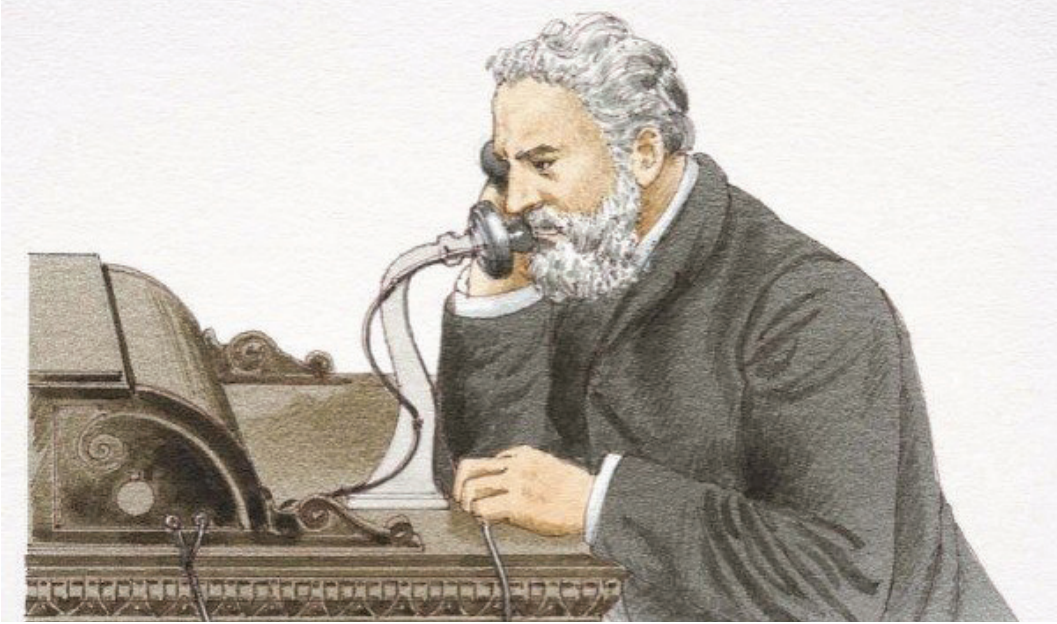
நாம் நலமாக வாழ மரங்களை வளர்ப்போம்; சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பாதுகாப்போம்; உலக அழிவைத் தடுப்போம்; பசுமை உலகைப் படைப்போம்; பாதுகாப்போம்.

- உலகில் இன்று எவரும் எவருடனும் நொடிப்பொழுதில் பேச முடியும். இதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் யார் தெரியுமா?
- அவர்தான் அலெக்ஸாண்டர் கிரகாம் பெல். அவரையே தொலைபேசியின் தந்தை என அழைக்கின்றனர்.
- நாம் 'ஹலோ' என்று சொல்வதற்குக் காரணமாக இருந்தவரும் அவர்தான்.

- கிரகாம் பெல் ஸ்கொட்லாந்தில் உள்ள எடின்பர்க்கில் 1847 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார்.
- அவர் எட்டு வயதிலேயே நன்றாகப் பியானோ வாசிப்பதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார்.

- உலகின் முதல் தொலைபேசி 1876 ஆம் ஆண்டு பேசியது. கிரகாம் பெல் தனது உதவியாளர் வாட்சனிடம் தொலைபேசியில் பேசினார். “வாட்சன் இங்கே வாருங்கள். உங்களைக் காண வேண்டும்.” (Watson come here I want to see you) என்பதே அவர் பேசிய வார்த்தைகளாகும்.
- கிரகாம் பெல் தொலைபேசியைக் கண்டு பிடித்த போது அதைப் பற்றி யாரும் அக்கறை கொள்ளவில்லை.

முதல் தொலைபேசி

- பிலெடெல்பியாவில் ஒரு கண்காட்சி நடைபெற்றது. கண்காட்சியில் தொலைபேசியைப் பார்வைக்கு வைத்தார். அங்கு பிரேசில் நாட்டு மன்னர் வந்தார். மன்னர் அதை வியப்போடு எடுத்துப் பயன்படுத்திப் பார்த்தார். அதன் பின்னரே தொலைபேசியின் பெருமை உலகெங்கும் பரவியது.
- தொலைபேசியைக் கண்டுபிடித்த கிரகாம் பெல் 1922 ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 2 ஆம் திகதி மறைந்தார். அவர் மறைத்த தினத்தன்று அமெரிக்காவில் உள்ள தொலைபேசிகள் அனைத்தும் ஐந்து நிமிடங்கள் நிறுத்தப்பட்டன.
- கிரகாம் பெல்லின் குரலைப் பழமையான ஒலித்தட்டில் இருந்து மீட்டு எடுத்துள்ளார்கள். நவீன தொழில் நுட்பம் அதற்குத் துணை புரிந்துள்ளது.

ஓர் ஊரில் ஓர் அரசர் இருந்தார். அவர் மிகவும் நல்லவர். ஒருநாள் விவசாயி ஒருவர் அரசரிடம் முறைப்பாடு செய்தார். அரசே, “என்னுடைய வயலில் ஆடுகள் மேய்ந்து பயிர்களை அழித்துவிட்டன. பயிர்களை வளர்க்கப் பெருமளவு பணத்தைச் செலவு செய்துள்ளேன். நான் சேர்த்து வைத்திருந்த பணத்தை எல்லாம் செலவு செய்துவிட்டேன். இப்போது எல்லாமே போய்விட்டது. இனிமேல் நான் என்ன செய்வது? நீங்கள்தான் இதற்குச் சரியான தீர்ப்பு வழங்கவேண்டும்” என்று அந்த விவசாயி கேட்டுக்கொண்டார்.

“அந்த ஆடுகளுக்குச் சொந்தக்காரர் யார் என்று கண்டுபிடியுங்கள். உடனே அவரை அரண்மனைக்கு அழைத்து வாருங்கள்” என்று அரசர் உத்தரவிட்டார்.

சேவகர்கள் சென்று ஆடுகளுக்குச் சொந்தக்காரரை அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்தார்கள்.

மன்னர் வழக்கை விசாரித்தார். “விவசாயி அடைந்திருக்கும் இழப்புக்கு ஈடாக உன்னுடைய ஆடுகளை நீ அவரிடம் கொடுத்துவிட வேண்டும்” என்று தீர்ப்பு வழங்கினார்.

இதை மன்னனின் மகன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். தந்தையைப் பார்த்து “இந்தத் தீர்ப்பை இன்னும் சிறப்பாக வழங்கியிருக்கலாமே” என்று கூறினான். உடனே அரசர் “சரி, நீயே இதற்குச் சரியான தீர்ப்பைச் சொல்” என்றார்.

அந்த இளவரசன் ஆடுகளுக்குச் சொந்தக்காரரைப் பார்த்து “உங்களுடைய ஆடுகள் எல்லாவற்றையும் ஒரு வருட காலம் அந்த விவசாயியிடம் ஒப்படையுங்கள். அந்த ஒரு வருடத்திற்கும் அந்த ஆடுகள் ஈனும் குட்டிகள் மற்றும் அவற்றில் இருந்து கிடைக்கும் பால், எரு ஆகியவற்றை விவசாயி எடுத்துக் கொள்ளட்டும். ஒரு வருடத்தின் பின்னர் உங்களுடைய ஆடுகளை நீங்கள் திரும்பவும் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்” என்று தீர்ப்புக் கூறினான்.

இது மிகச்சிறந்த தீர்ப்பு. ஒரு தண்டனையைப் பெறுபவன் அதற்குப் பின்னர் சமுதாயத்தில் நல்லவனாக வாழ்வதற்கு வாய்ப்பை வழங்குவது போன்று அத்தண்டனை அமைய வேண்டும்.

“உன்னை மகனாக அடைந்தமைக்காக மிகவும் மனம் மகிழ்கின்றேன். இன்று முதல் அரசு பொறுப்புக்களை உன்னிடமே ஒப்படைக்கின்றேன்.” என்று கூறி அரசர் தனது பொறுப்புக்களை ஒப்படைத்தார்.

1. ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்.

2. ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்ல வேண்டாம்.

3. மாதாவை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்.

4. போக விட்டுப் புறஞ் சொல்லித் திரிய வேண்டாம்.

5. நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்.

6. மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்.

7. மூத்தோர் சொல் வார்த்தைதனை மறக்க வேண்டாம்.

8. கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டாம்.

9. செய்ந்நன்றி ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்.

10. புண்படவே வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம்.

ஓதாமல் ஒருநாளும் இருக்கவேண்டாம்.

நீங்கள் எப்பொழுதும் படிக்க வேண்டும்; நல்ல நூல்களையே படிக்க வேண்டும்; ஆகவே, நீங்கள் படிக்காமல் ஒருபொழுதும் இருக்கக் கூடாது.

ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்லவேண்டாம்.

நீங்கள் எல்லோரிடத்திலும் மனம் மகிழும்படியான நல்ல சொற்களையே சொல்ல வேண்டும்; ஆகவே, நீங்கள் ஒருவர் மனம் வருந்தும் படியாகத் தீய சொற்களைச் சொல்லக் கூடாது.

மாதாவை ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்.

மாதா என்பது தாயைக் குறிக்கும். நீங்கள் உங்களைப் பெற்ற தாயை மறக்காமற் போற்ற வேண்டும். நீங்கள் எவ்வளவு பெரியவர்களாக ஆனாலும் பெற்ற தாயை மறந்து விடக் கூடாது.

போக விட்டுப் புறஞ் சொல்லித் திரிய வேண்டாம்.

நீங்கள் ஒருவரைப் பற்றி, அவருடைய நல்ல குணங்களையே பிறரிடத்தில் சொல்ல வேண்டும். அவர் உங்களை விட்டுப் போன பிறகு அவரைப் பற்றி இகழ்ந்து பேசக் கூடாது.

நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்.

நீங்கள் எப்போதும் உண்மையையே சொல்ல வேண்டும். மனமாரப் பொய்யானவற்றைச் சொல்லக்கூடாது.

மனம்போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்.

நீங்கள் உங்கள் மனதைக் கட்டுப்படுத்தி நல்ல வழியிலே அதைச் செலுத்த வேண்டும். கட்டுப்பாடு இல்லாமல் உங்கள் மனம் விரும்புகின்ற வழிகளில் எல்லாம் சென்று துன்பப்படக் கூடாது.

மூத்தோர் சொல் வார்த்தைதனை மறக்க வேண்டாம்.

மூத்தோர் என்பவர் அறிவினாலும் வயதினாலும் பெரியோர்கள் ஆவர். அவர் தாய், தந்தை, தமையன், ஆசிரியர், அறிஞர் ஆவர். அவர்கள் சொல்லும் வார்த்தைகள் நன்மையே தரும். அவர்களுடைய நல்ல வார்த்தைகளை நீங்கள் மறக்கக் கூடாது.

கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டாம்.

நீங்கள் எந்தச் செயலையும் நன்றாக ஆராய்ந்து செய்யவேண்டும். ஆராயாமல் செய்தால் துன்பம் விளையும். நீங்கள் ஆராயாமல் எந்தச் செயலையும் செய்யக் கூடாது.

செய்ந்நன்றி ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்.

ஒருவர் உங்களுக்குச் செய்த நன்மைகளை எப்போதும் நினைத்துக் கொண்டே இருத்தல் வேண்டும். ஒருவர் செய்த நன்மையை நீங்கள் ஒரு நாளும் மறக்கக் கூடாது

புண்படவே வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டாம்.

நீங்கள் எப்பொழுதும் கேட்பவர் மனம் மகிழும்படியான விடயங்களையே சொல்லுதல் வேண்டும். மனம் நோகும்படி எதனையும் சொல்லுதல் கூடாது. எனவே நீங்கள் கேட்பவர் மனம் புண்பட்டு, வருந்தும்படியான கடும் சொற்களைச் சொல்லக் கூடாது.

